

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

Admonitio R. P. Dianæ Ad Lectorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

Index Tractatum, & Resolutionum.

- affirmativa sententia affertur. Et inferitur non posse Principes, inconsulto Pontifice ex causa necessitatis publica dare licentiam Iudais exercendi usuras, & possunt in hac re per Ecclesiam impediri. Ex p. 10. tr. 3. ref. etiam 1. ibid.
2. Opinio negativa auctoris proponitur, negans Principibus laicis hanc potestatem independenter à Summo Pontifice, & rationibus stabilitur. Ex part. 10. tr. 3. ref. etiam 2. p. 482.
3. Probatur etiam opinio negativa ex pactis, qua in dictis fœderibus cum Hæreticis apponuntur circa res, & bona Ecclesiæ. Et inferitur Principes non habere potestatem extinguendi beneficia, sed hoc spectare ad Summum Pontificem, neque inveniendi fœdera cum Hæreticis, maxime perpetua, quia in nullo casu possunt esse licita, nec valida. Ex p. 10. tr. 3. ref. etiam 3. ibid.
4. Auctoritate Doctorum opinio negativa fulcitur. Et deducitur Principem laicum non posse præstare saluum conductum Hæretico cum damno Ecclesiastica iurisdictionis. Et firmatur libertatem conscientia Hæreticis concessam, inconsulto Pontifice, non solum esse illicitam, sed invalidam. Ex part. 10. tract. 3. ref. etiam 4. o. 484.
5. Respondetur ad argumenta superius adducta pro sententia affirmativa. Ex p. 10. tract. 3. ref. etiam 4. p. 485.

Declarationes Sacrarum Congregationum, Rotæque Decisiones, in quibus casibus plures in materia Immunitatis deciduntur. p. 486. & seqq.

ADMONITIO R. P. DIANÆ AD LECTOREM.

Cum à Sacra Congregatione Romanæ & Vniuersalis Inquisitionis licentiam quosvis libros prohibitos legendi, obtinuissim, peruenit ad manus meas liber Petri Sarpi de Iure Asylorum, qui primo Italianè conscriptus, postea Latinitate donatus fuit ab Augerio Finkel Burgio, & editus Lugduni Batavorum in Officina Elzeviriana, anno 1622. Ego existimo nomen eius Auctoris fictitium esse, & verum ex validissimis præsumptionibus propalarem, sed ex dignis rationibus nolo. Hic Auctor in tota serie dicti Libri proaciter & irreuerenter nihil aliud intendit, nisi prorsus euertere factorum templorum Immunitatem. Pro qua stabilenda licet ego ipse in part. 1. tract. 1. per tot. & in tract. 1. part. 3. 4. & 5. non sine communi vtilitate, vt reor, multa congeffi, tamen necessarium esse existimaui aduersus ea, quæ dictus Sarpus eructat, me opponere, & figillatim refellere. Sed quia ipse totam hanc materiam ad tria Capita reducit. Primum. Quanam sint sacra loca, quæ ad se confugientes tueantur. Secundum. Quanam personarum conditio, & quodnam delicti genus loco sacro protegi, aut non protegi possit. Tertium. Quanam ratione à sacris locis extrahi debeant ij, qui eidem regi aduersus iustitiam non possunt. Ideo de his ego secundum hunc ordinem pertractabo, addendo etiam aliqua ad complementum huius materiae.

Aduertendum tamen est, quod licet Sarpus pro confirmatione suarum opinionum soleat aliquando adducere aliquos Doctores, hi non sunt audiendi, quia scripserunt ante Bullam Greg. XIV. vel itando in iure communi antiquo veniunt etiam refellendi, ex rationibus & Doctoribus à nobis inferius adducendis. Et Farinacius sæpe à Sarpo adductus se retractauit in Appendice de Immunitate, vt infra patebit.

Nec desinam hic adnotare obiter aliquos graui censura dignos esse, qui fauorem Principum aucupantes, asserunt sacram Congregationem his temporibus Libros iurisdictionem Regiam defendentes statim prohibere: hoc enim falsum est, nam nullus liber in Indice apponitur, quia defendit iurisdictionem sæculatam ubi licite defendi potest, hoc enim Summi Pontifices nequaquam voluerunt, nec volunt, vt patet ex cap. Causam qua, qui filij sint legit. cap. Quoniam, distinct. 10. cap. Cum ad verum, dist. 96. cap. Solita de maioribus. & obed. cap. Nouit. de iudic. & cap. Si duobus. §. Denique de appellat. Sed prohibentur, quia propter iurisdictionem Regiam ampliandam docent aliquas opiniones falsas, quæ expurgandæ sunt, quod videtur in tit. de Correct. libror. §. 1. Reg. 14.

TRACTA